

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 maja 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Szwecja) — Migrationsverket przeciwko Nurije Kastrati, Valdrinie Kastrati, Valdrinowi Kastratiemu

(Sprawa C-620/10) ⁽¹⁾

(System dubliński — Rozporządzenie (WE) nr 343/2003 — Procedura określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu — Obywatele państw trzecich posiadający ważną wizę wydaną przez „państwo członkowskie odpowiedzialne” w rozumieniu tego rozporządzenia — Wniosek o udzielenie azylu złożony w państwie członkowskim innym niż państwo odpowiedzialne na podstawie rzezonego rozporządzenia — Wniosek o pozwolenie na pobyt w państwie członkowskim innym niż państwo odpowiedzialne i następcze wycofanie wniosku o udzielenie azylu — Wycofanie, które nastąpiło przed wyrażeniem zgody na przejęcie przez odpowiedzialne państwo członkowskie — Wycofanie kończące procedury wprowadzone rozporządzeniem nr 343/2003)

(2012/C 174/14)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Migrationsverket

Strona pozwana: Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastratiemu

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego — Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Wykładnia art. 4 ust. 5 akapit drugi oraz art. 5 ust. 2 i art. 16 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50, s. 1) — Warunki zastosowania rozporządzenia w przypadku wycofania wniosku o azyl — Wycofanie wniosków o azyl złożonych przez obywateli państw trzecich w państwie członkowskim A w trakcie postępowania w sprawie ustalenia państwa odpowiedzialnego za rozpoznawanie wniosku na podstawie rzezonego rozporządzenia oraz po wyrażeniu zgody przez państwo członkowskie B na przejęcie wnioskodawców — Decyzja właściwego organu państwa członkowskiego A o odrzuceniu wniosków o azyl i wszczęciu procedury przeniesienia ubiegających się do państwa członkowskiego B, niezależnie od okoliczności, iż wnioski o udzielenie azylu w państwie członkowskim A zostały wycofane

Sentencja

Wykładni rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o

azyl złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego należy dokonywać w ten sposób, że wycofanie wniosku o udzielenie azylu w rozumieniu art. 2 lit. c) tego rozporządzenia, które nastąpiło przed wyrażeniem przez odpowiedzialne państwo członkowskie zgody na przejęcie wnioskodawcy, ma ten skutek, iż rozporządzenie to nie może być dłużej stosowane. W takiej sytuacji do państwa członkowskiego, na którego terytorium wniosek został złożony, należy podjęcie decyzji wynikających z tego cofnięcia, a w szczególności umorzenie postępowania i zamieszczenie odpowiedniej informacji w aktach wnioskodawcy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 kwietnia 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Administratiwen syd — Warna — Bułgaria) — „Balkan and Sea Properties” ADSIC (C-621/10), Prowadninwest OOD (C-129/11) przeciwko Direktor na Direkcija „Obzhalwane i uprawnjenje na izpylnienieto” — Warna pri Centralno uprawnjenje na Nacionalna agencija za prihodite

(Sprawy połączone C-621/10 i C-129/11) ⁽¹⁾

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 73 i art. 80 ust. 1 — Sprzedaż nieruchomości między spółkami powiązanymi — Wartość transakcji — Przepisy krajowe przewidujące w przypadku transakcji między osobami powiązanymi, że podstawę opodatkowania do celów podatku VAT stanowi wolnorynkowa wartość transakcji)

(2012/C 174/15)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administratiwen syd — Warna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: „Balkan and Sea Properties” ADSIC (C-621/10), Prowadninwest OOD (C-129/11)

Strona pozwana: Direktor na Direkcija „Obzhalwane i uprawnjenje na izpylnienieto” — Warna pri Centralno uprawnjenje na Nacionalna agencija za prihodite

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd — Warna — Bułgaria — Wykładnia art. 80 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Spółki powiązane,

które zawarły umowę sprzedaży nieruchomości — Przepisy krajowe, które dla czynności między osobami powiązаныmi przewidują, że podstawę opodatkowania dla celów podatku VAT stanowi wartość sprzedaży transakcji — Metody ustalania wartości sprzedaży — Wyłączenie prawa do odliczenia podatku VAT, jeżeli podatek został obliczony niezgodnie z prawem

Sentencja

- 1) Artykuł 80 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że ustanowione w nim warunki stosowania są wyczerpujące, a zatem uregulowanie krajowe nie może przewidywać na podstawie tego przepisu, iż podstawę opodatkowania stanowi wartość wolnorynkowa transakcji w wypadkach innych niż wymienione w rzeczonym przepisie, w szczególności gdy — czego zbadanie należy do sądu krajowego — podatnik korzysta z pełnego prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej.
- 2) W okolicznościach takich jak w sprawach przed sądem krajowym art. 80 ust. 1 dyrektywy 2006/112 przyznaje zainteresowanym spółkom prawo do bezpośredniego powoływania się na niego w celu sprzeciwienia się stosowaniu przepisów krajowych niezgodnych z tym przepisem. W braku możliwości dokonania wykładni uregulowania krajowego w zgodności z owym art. 80 ust. 1 sąd krajowy powinien nie stosować żadnego przepisu tego uregulowania, który jest z nim sprzeczny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 5.3.2011.
Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 maja 2012 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-24/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Wydatki dokonane przez Królestwo Hiszpanii — Pomoc na produkcję oliwy z oliwek)

(2012/C 174/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: F. Jimeno Fernández, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie T-113/08 Hiszpania przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji 2008/68/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. 2008, L 18, s. 12) w zakresie, w jakim dotyczy ona niektórych wydatków poniesionych przez Królestwo Hiszpanii w sektorach oliwy z oliwek i uprawy roślin.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie T-113/08 Hiszpania przeciwko Komisji zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd, kwalifikując pismo Komisji AGR 16844 z dnia 11 lipca 2002 r. jako powiadomienie w rozumieniu art. 8 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2245/1999 z dnia 22 października 1999 r., przyjął, że data doręczenia tego pisma stanowi punkt odniesienia przy obliczaniu terminu 24 miesięcy przewidzianego w art. 5 ust. 2 lit. c) akapit piąty rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. dotyczącego finansowania wspólnej polityki rolnej, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1287/95 z dnia 22 maja 1995 r., i w art. 7 ust. 4 akapit piąty rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, na potrzeby korekty finansowej, której dokonano w decyzji Komisji 2008/68/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) w odniesieniu do sektora oliwy z oliwek ze względu na fakt, że propozycje agencji ds. oliwy z oliwek sformułowane po przeprowadzeniu kontroli w młynach nie zostały w wystarczającym zakresie wdrożone przez władze hiszpańskie.

- 2) Stwierdza się nieważność decyzji 2008/68 w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania wspólnotowego wydatki dokonane przez Królestwo Hiszpanii w sektorze oliwy z oliwek poza terminem 24 miesięcy poprzedzającym datę doręczenia pisma Komisji z dnia 24 listopada 2004 r., zwołującego dwustronne spotkanie w dniu 21 grudnia 2004 r., o ile wydatki te są objęte korektą zastosowaną ze względu na fakt, że propozycje agencji ds. oliwy z oliwek sformułowane po przeprowadzeniu kontroli w młynach nie zostały w wystarczającym zakresie wdrożone przez władze hiszpańskie.
- 3) Królestwo Hiszpanii i Komisja Europejska pokrywają własne koszty, poniesione zarówno w postępowaniu pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 26.3.2011.